

Tjänsteskrivelse

Datum

2026-02-18

Vår referens

Jessica Pettersson
Utvecklingssamordnare
jessica.pettersson@malmo.se

Remiss Landsbygds- och infrastrukturdepartementet - En bättre organisering av fastighetsbildningsverksamheten (SOU 2025:98) STK-2025-1721

Sammanfattning

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet har remitterat ”En bättre organisering av fastighetsbildningsverksamheten” (SOU 2025:98) till Malmö stad. Ärendet har remitterats till stadsbyggnadsnämnden och tekniska nämnden. Stadsbyggnadsnämnden anser att det finns ett stort värde i den kommunala lantmäterimyndighetens befintliga verksamhet och motsätter sig merparten av förslagen och slutsatserna i utredningen. Nämnden är också kritisk till att konsekvenserna av förslagen inte har utretts mer grundligt. Tekniska nämnden anser bland annat att utredningen inte i tillräcklig omfattning har analyserat hur förslagen kommer att påverka samhällsbyggnadsprocessen.

Förslag till beslut

Kommunstyrelsens arbetsutskott föreslår kommunstyrelsen besluta

1. Kommunstyrelsen godkänner förslag till yttrande och skickar yttrandet till Landsbygds- och infrastrukturdepartementet

Beslutsunderlag

- Remiss Landsbygds- och infrastrukturdepartementet - En bättre organisering av fastighetsbildningsverksamheten (SOU 2025:98)
- En bättre organisering av fastighetsbildningsverksamheten (SOU 2025:98)
- G-Tjänsteskrivelse KSAU 260302 Remiss Landsbygds- och infrastrukturdepartementet - En bättre organisering av fastighetsbildningsverksamheten (SOU 2025:98)
- Remissvar stadsbyggnadsnämnden

- Stadsbyggnadsnämnden beslut 260128 § 10
- Tekniska nämnden beslut 260127 § 4
- Remissvar tekniska nämnden

Beslutsplanering

Kommunstyrelsens arbetsutskott 2026-03-02

Kommunstyrelsen 2026-03-04

Beslutet skickas till

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet

Stadsbyggnadsnämnden

Tekniska nämnden

Stadskontoret, omvärld- och näringslivsavdelningen

Stadskontorets handläggare

Ärendet

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet har remitterat föreliggande utredning till Malmö stad. Regeringen beslutade i mars 2024 att ge en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av lantmäterimyndigheternas organisering i syfte att förbättra förutsättningarna för både den statliga och de kommunala lantmäterimyndigheterna att bedriva en effektiv, enhetlig och rättssäker fastighetsbildning i hela landet (dir. 2024:34). Utredningen presenterade sitt betänkande ”En bättre organisering av fastighetsbildningsverksamheten” (SOU 2025:98) i oktober 2025.

Fastighetsbildningsverksamhet omfattar bland annat nybildning av fastigheter, omfördelning av mark mellan fastigheter samt bildande eller ändring av servitut eller ärenden om bestämmande av fastighetsgränser.

Förrättningsverksamhet utförs idag av Lantmäteriet i 250 kommuner och av kommunala lantmäterimyndigheter i 40 kommuner. Att en kommun får tillstånd att inrätta en kommunal lantmäterimyndighet som ska ansvara för förrättningsverksamhet innebär att den kommunala lantmäterimyndigheten svarar för viss förrättningsverksamhet som är en statlig verksamhet.

Förslag i utredningen

I utredningen görs bedömningen att den nuvarande rättsliga regleringen av statens övergripande ansvar inom området behöver förtydligas, särskilt vad gäller det ansvar som omfattar de kommunala lantmäterimyndigheterna.

En ny bestämmelse föreslås om att Lantmäteriet ska ansvara för att tillhandahålla utbildningar, handböcker, handledningar, rutiner, riktlinjer och motsvarande stöd samt ett gemensamt ärendehanteringssystem och andra tekniska handläggningsstöd till

förrättningsverksamhet i hela landet. Argumenten för detta är att ett sådant ansvar skulle bidra till en ökad enhetlighet, och minskad risk för felaktigheter och avvikelser vid handläggning, vid tillämpning av bestämmelser som reglerar fastighetsbildningsverksamheten oavsett var i landet ärendet handläggs.

Lantmäteriet föreslås få ett förtydligat ansvar att följa upp och redovisa resultatet av alla lantmäterimyndigheters verksamheter. Det konstateras att det under flera år har funnits svårigheter med att följa upp och redovisa det samlade resultatet från all förrättningsverksamhet.

Kostnaderna för det övergripande stödet som Lantmäteriet ska tillhandahålla för all förrättningsverksamhet föreslås täckas av avgifter. Utgångspunkten i utredningen är att all förrättningsverksamhet ska vara avgiftsfinansierad med krav på full kostnadstäckning. Avgifterna ska betalas av sakägare.

I utredningen görs bedömningen att det saknas ett uttryckligt rättsligt stöd för de kommunala lantmäterimyndigheterna att utföra uppdragsverksamhet. Det föreslås därför att det införs en ny bestämmelse om att en kommunal lantmäterimyndighet får utföra uppdragsverksamhet under förutsättning att verksamheten inte påverkar myndighetens oberoende i förhållande till kommunen och att verksamhetens omfattning inte medför en negativ inverkan på handläggningstiderna i förrättningsverksamheten. En ny bestämmelse föreslås också som anger att den kommunala lantmäterimyndigheten ska ta ut avgifter i uppdragsverksamheten och redovisa resultatet till den statliga lantmäterimyndigheten.

En ny bestämmelse föreslås införas i fastighetsbildningslagen om att förrättningar där en statlig myndighet eller ett statligt helägt bolag är sökande ska ges till, och handläggas av, Lantmäteriet. Bedömningen görs att förrättningar där statliga myndigheter och statliga helägda bolag är sökande ofta i ett längre perspektiv sträcker sig över flera kommuner och ofta gäller nationella intressen i annan statlig verksamhet som är av infrastrukturkaraktär, exempelvis inom energisektorn. I utredningen beskrivs att olika samhällsförändringar innebär nya krav och ett nationellt perspektiv gällande verksamheter, som statliga myndigheter och statliga helägda bolag ansvarar för och genomför.

En ny bestämmelse föreslås införas som innebär att, om det när ansökan inkommer kan antas att handläggningen av förrättningen eller ärendet omfattas av bestämmelser i säkerhetsskyddslagen (2018:585), ska förrättningen eller ärendet utan dröjsmål överlämnas till den statliga lantmäterimyndigheten. Bedömningen är att Lantmäteriet har förutsättningar att ha en samlad kompetens för att handlägga sådana ärenden och därtill lokaler som uppfyller de krav som ställs enligt säkerhetsskyddslagen.

Det föreslås förtydligade villkor för att få inrätta en kommunal lantmäterimyndighet. Syftet med förtydligandena är att de villkor som ställs ska motsvara vad som kan krävas av en kommunal lantmäterimyndighets organisation utifrån den samhällsutveckling som skett sedan lagen om kommunal lantmäterimyndighet infördes. Förtydliganden handlar bland annat om att de villkor som ska vara uppfyllda för att tillstånd ska beviljas att inrätta en kommunal lantmäterimyndighet också fortlöpande uppfylls över tid. Ett annat förtydligande handlar om att arbetsuppgifterna ska förtydligas så att det är tydligt att villkoret avser att myndighetens arbetsuppgifter väsentligen ska begränsas till förrättningsverksamhet. Utgångspunkten för förslaget är att en kommunal lantmäterimyndighet ska fortsätta att vara tillgänglig i samband med kommunens handläggning av ärenden inom den kommunala plan- och byggprocessen, men att förrättningsverksamheten är den kommunala lantmäterimyndighetens huvuduppgift.

Vikten av den kommunala lantmäterimyndighetens fristående och oberoende från kommunens verksamheter, betonas i utredningen. Det handlar om ekonomiskt oberoende på så sätt att den kommunala lantmäterimyndigheten ska ha en verksamhet som har tillräcklig omfattning för att, genom avgifter i förrättningsverksamhet och eventuell uppdragsverksamhet, kunna finansiera den verksamhet som den kommunala myndigheten ansvarar för. Det handlar också om att myndigheten ska ha en lämplig organisation som innebär att myndighetens lokaler och medarbetare är oberoende i förhållande till kommunen. Mot bakgrund härav föreslås att bestämmelsen i 2 § 3 lagen om kommunal lantmäterimyndighet förtydligas så att det framgår att villkoret innebär att den kommunala lantmäterimyndighetens verksamhet kan beräknas få en tillräcklig omfattning för att nödvändig kompetens ska kunna upprätthållas och att få en för ändamålet lämplig organisation. Det föreslås vidare villkor om att myndigheten ska ha ett tillräckligt antal medarbetare som har den kompetens och erfarenhet som krävs för att handlägga förrättningsärenden.

I utredningen görs bedömningen att gällande rätt inte medger någon form av samverkan mellan kommuner om att inrätta en gemensam kommunal lantmäterimyndighet. Gällande rätt medger inte heller att kommunala lantmäterimyndigheter samverkar med varandra. I fråga om möjlighet för kommuner att inrätta en kommunal lantmäterimyndighet i samverkan, görs bedömningen att en sådan möjlighet inte skulle innebära någon tydlig samhällsekonomisk vinst på ett nationellt plan. Ställningstagandet i utredningen är därmed att det i nuläget inte bör införas någon möjlighet till inrättande av kommunala lantmäterimyndigheter i samverkan mellan flera kommuner.

Vidare görs bedömningen att Lantmäteriet är den statliga myndighet som har bäst förutsättningar att utöva tillsyn över de kommunala lantmäterimyndigheternas

verksamhet. Det föreslås därmed att Lantmäteriet också fortsättningsvis ska ansvara för tillsynen över de kommunala lantmäterimyndigheterna.

Avslutningsvis konstateras att avgiftssättningen inom förrättningsverksamheten i landet skiljer sig åt beroende på vilken lantmäterimyndighet som handlägger förrättningen. I utredningen görs bedömningen att avgiftssättningen ska vara lika i hela landet.

Följaktligen föreslås att förordningen som medger att de kommunala lantmäterimyndigheterna kan besluta om lägre avgifter än de som Lantmäteriet meddelar föreskrifter om, ska upphävas.

Reservationer i utredningen

Av de tio experter som förordnats i arbetet, har fyra valt att reservera sig mot flera slutsatser och förslag i utredningen, och har var för sig formulerat särskilda yttranden. Den huvudsakliga invändningen är att utredningen inte tar tillräcklig hänsyn till fastighetsbildningens roll som en del av samhällsbyggnadsprocessen i stort. Experterna menar att man i utredningen istället har betraktat fastighetsbildningen som en separat verksamhet, utan att analysera sambandet till planering, byggande och genomförande på kommunal nivå.

Experterna beskriver att det i kommuner med en kommunal lantmäterimyndighet finns ett nära samarbete mellan förrättningsverksamheten och den kommunala plan- och bygglovshanteringen. Detta skapar kortare ledtider, högre kvalitet både i fastighetsbildningen och i samhällsplaneringen samt ett bättre genomförande i exploateringsfasen, menar experterna.

Experterna beskriver att de förslag i utredningen som begränsar de kommunala lantmäterimyndigheternas möjlighet att ge råd och stöd i exempelvis planprocesser, riskerar att medföra att framtagandet av nya detaljplaner blir svårare och att totaltiden för samhällsbyggnadsprocessen förlängs. Experterna befarar också att förslagen kommer att medföra högre kostnader för sakägare och försvåra organiseringen av de kommunala lantmäterimyndigheterna.

Experterna anser vidare att en fristående myndighet vore bättre lämpad som tillsynsmyndighet, än Lantmäteriet. Det finns en uppenbar risk för intressekonflikt, om samma myndighet ska ta över delar av de kommunala lantmäteriernas verksamhet, och samtidigt agera tillsynsmyndighet för arbetet.

Den kommunala lantmäterimyndigheten i Malmö

Kommunstyrelsen beslutade 1996 att ansöka om tillstånd hos regeringen för att inrätta en kommunal lantmäterimyndighet i Malmö (KOM 1996 374). Ansökan godkändes och den kommunala lantmäterimyndigheten är organiserad under stadsbyggnadsnämnden, i

enlighet med 17 § i Kommunfullmäktiges reglemente för styrelsen och övriga nämnder. Den kommunala lantmäterimyndigheten är en självständig myndighet med ansvar för fastighetsbildning och fastighetsregister i Malmö stad. Den kommunala lantmäterimyndigheten utför även vissa uppdrag i anslutning till sin verksamhet, som exempelvis upprättande av fastighetsplaner. Den kommunala lantmäterimyndigheten deltar aktivt i plan- och byggprocessens olika moment, med fastighetsrättslig kompetens.

Remissinstansernas yttranden

Utredningen har internremitterats till stadsbyggnadsnämnden och tekniska nämnden för yttrande. Nämndernas yttranden sammanfattas nedan.

Stadsbyggnadsnämndens yttrande

Stadsbyggnadsnämnden framför bland annat följande i sitt yttrande:

Generella synpunkter

Stadsbyggnadsnämnden anser att det finns ett stort värde i den kommunala lantmäterimyndighetens befintliga verksamhet och motsätter sig merparten av förslagen och slutsatserna i utredningen. Nämnden är också kritisk till att konsekvenserna av förslagen inte har utretts mer grundligt. Stadsbyggnadsnämnden anser att det finns behov av en ny utredning, som istället syftar till att undersöka hur organiseringen av fastighetsbildningsverksamheten kan bidra till en effektivare samhällsbyggnadsprocess.

Stadsbyggnadsnämnden anser att samarbetet mellan den kommunala lantmäterimyndigheten och kommunens plan- och bygglovsmyndighet fungerar mycket väl, vilket är en förutsättning för en effektiv plan- och bygglovsprocess. Nämnden betonar att fastighetsbildningen är en integrerad och central del i samhällsbyggnadsprocessen. Den kommunala lantmäterimyndigheten bidrar till ökad kompetens och säkerställer att fastighetsrättsliga frågor uppmärksammas tidigt i plan- och bygglovsprocessen, vilket bidrar till en effektiv och kvalitetssäkrad helhet.

Stadsbyggnadsnämnden bedömer att utredningens förslag skulle innebära att den kommunala lantmäterimyndighetens verksamhet begränsas och framhåller risken att den inte har möjlighet att finnas kvar, om förslagen genomförs.

Statens övergripande ansvar (kapitel 7)

Stadsbyggnadsnämnden anser att ansvaret för fastighetsbildningsverksamheter inom kommuner med kommunal lantmäterimyndighet har överlåtits till kommunerna och att huvudmannaskapet därmed är delat mellan stat och kommun. Fastighetsbildning är dock i grunden en statlig verksamhet och det övergripande ansvaret är statens, menar nämnden.

I utredningen föreslås att statens ansvar gällande att ta fram stöd (utbildningar, handböcker, handledningar, rutiner med mera) ska tydliggöras. Staten genom Lantmäteriet föreslås också ansvara för att tillhandahålla ett ärendehanteringssystem för all förrättningsverksamhet. De kommunala lantmäterimyndigheterna ska enligt förslag i utredningen vara skyldiga att använda det. Både stödet och ärendehanteringssystemet föreslås finansieras av intäkterna för lantmåteriförrättningar.

Stadsbyggnadsnämnden anser att det är bra att statens ansvar tydliggörs i denna fråga, men anser att det också behöver förtydligas hur de kommunala lantmäterimyndigheternas behov ska tillgodoses, hur kostnaderna för stödet och ärendehanteringssystemet ska fördelas och efter vilken kostnadsmodell. För att detta ska bli möjligt behöver Lantmäteriets roller som centralmyndighet och handläggande myndighet hållas isär. Om syftet med utredningens förslag är att säkerställa att alla lantmäterimyndigheter ska ha samma ärendehanteringssystem så behöver det utredas ytterligare, anser nämnden.

En tydligare rättslig reglering av kommunala lantmäterimyndigheters ansvar för förrättningar (kapitel 9)

I utredningen föreslås att den statliga lantmäterimyndigheten ska handlägga alla lantmåteriförrättningar som en statlig myndighet eller ett statligt helägt bolag är sökande till. Stadsbyggnadsnämnden anser att förrättningar inom Malmö stad som en statlig myndighet, eller ett statligt helägt bolag, är sökande till, även fortsättningsvis ska handläggas av den kommunala lantmäterimyndigheten i Malmö.

I utredningen föreslås vidare att ärenden som omfattas av bestämmelserna i säkerhetsskyddslagen (2018:585) ska överlämnas till den statliga lantmäterimyndigheten. Stadsbyggnadsnämnden beskriver att kommunerna har en vana att hantera denna typ av information i andra processer, t.ex. inom bygglov. Om förslaget genomförs kommer därför säkerhetskänslig information både hanteras lokalt av kommunerna i vissa processer och nationellt av statliga lantmäterimyndigheten. Det innebär ett onödigt spridande av information, enligt nämnden.

Stadsbyggnadsnämnden anser att det inte ska vara tvingande att överlämna ärenden som omfattats av säkerhetsskyddslagen till den statliga lantmäterimyndigheten, men att möjligheten ska finnas om den kommunala lantmäterimyndigheten anser det lämpligt.

I utredningen föreslås en begränsning av den kommunala lantmäterimyndighetens verksamhet på så sätt att uppdragsverksamheten inte får medföra en negativ inverkan på förrättningarnas handläggningstider och inte påverka myndighetens oberoende till kommunen. Det föreslås också att den kommunala lantmäterimyndigheten endast får hantera vissa typer av uppdrag.

Stadsbyggnadsnämnden lyfter fram att en risk med denna reglering, är att den kommunala lantmäterimyndigheten i mindre omfattning kan arbeta med rådgivning och stöd inom detaljplaneprocessen. Stadsbyggnadsnämnden anser inte att det behövs någon reglering av vilka uppdrag den kommunala lantmäterimyndigheten ska få utföra.

Tydligare bestämmelser om villkor för inrättande av en kommunal lantmäterimyndighets och övergången till och från en kommunal lantmäterimyndighet (kapitel 11)

I utredningen föreslås att den kommunala lantmäterimyndigheten ska ha en organisation där lokaler och medarbetare är oberoende av kommunen. I utredningen nämns även att myndigheten ska vara ekonomiskt oberoende av kommunen.

Det finns anledning till att den kommunala lantmäterimyndigheten organisatoriskt bör vara skild från kommunens exploateringsverksamhet, men att isolera den från kommunen som helhet är alltför långtgående, menar stadsbyggnadsnämnden. Tvärtom är det nödvändigt med ett samarbete för en effektiv samhällsbyggnadsprocess. Om den kommunala lantmäterimyndigheten ska vara helt separerad från kommunen finns inte tillräckliga ekonomiska förutsättningar för en kommunal lantmäterimyndighet, bedömer nämnden.

Den kommunala lantmäterimyndigheten ansvarar, förutom för lantmåteriförrättningar, även för registrering av detaljplaner. Det åligger också de kommunala lantmäterimyndigheterna att svara på samråd enligt 5 kap 11 § plan- och bygglagen (2010:900). Idag finansieras tiden för registrering av detaljplaner och samråd av kommunbidrag. Även stöd och rådgivning till kunder finansieras av kommunbidrag. Den statliga lantmäterimyndigheten får anslag för att utföra dessa uppgifter. Den kommunala lantmäterimyndigheten får inga statliga medel. Om den kommunala lantmäterimyndigheten ska vara oberoende av kommunen behöver det utredas hur dessa moment ska finansieras, anser stadsbyggnadsnämnden. Malmös kommunala lantmäterimyndighet hanterar en stor andel detaljplaner i förhållande till antal lantmåteriförrättningar, och därför har detta förslag stor påverka på verksamheten i Malmö, påpekar nämnden.

Samverkan mellan kommunala lantmäterimyndigheter inom fastighetsbildningsverksamheten (kapitel 12)

Stadsbyggnadsnämnden anser att det är en stor brist att utredningen inte ger några förslag om samverkansmöjligheter mellan befintliga kommunala lantmäterimyndigheter

eller för den delen mellan en kommun med en kommunal lantmäterimyndighet och en kommun som saknar en sådan.

Tydligare bestämmelser om tillsynen över de kommunala lantmäterimyndigheterna (kapitel 14)

Lantmäteriet har tre roller i förhållande till den kommunala lantmäterimyndigheten: Centralmyndighet (ansvar för stöd och nuvarande ärendehanteringssystem), handläggande myndighet och tillsynsmyndighet. Det skapar intressekonflikter, vilket även Statskontoret lyft fram i en rapport från 2017, ”Delat ansvar för fastighetsbildning” (2017:18).

Stadsbyggnadsnämnden anser att det behöver vara en opartisk myndighet som utför tillsynen av den kommunala lantmäterimyndighetens verksamhet. Frågan behöver därför utredas vidare. Det behöver också förtydligas vad som ska ingå i tillsynen och övervägas om den statliga lantmäterimyndigheten ska omfattas av motsvarande tillsyn, menar nämnden.

Avgifter som ger kostnadseffektivitet och förutsägbarhet (kapitel 16)

Lantmäterimyndigheterna finansieras efter principen full kostnadstäckning inom förrätningsverksamheten. Om förslaget om ett ökat ekonomiskt oberoende genomförs får den statliga och de kommunala lantmäterimyndigheterna väldigt olika förutsättningar när det gäller kostnader.

Stadsbyggnadsnämnden anser att det är bra med samma avgift för alla lantmäterimyndigheter. Samtidigt gör nämnden bedömningen att det inte går att uppfylla principen med full kostnadstäckning för alla lantmäterimyndigheter. Nämnden anser att det behöver utredas vidare och tydliggöras hur de kommunala lantmäterimyndigheternas kostnader ska hanteras för att uppnå full kostnadstäckning.

Tekniska nämndens yttrande

Tekniska nämnden anser att utredningen inte i tillräcklig omfattning har analyserat hur förslagen kommer att påverka samhällsbyggnadsprocessen. Nämnden anser att det uppdrag som de kommunala lantmäterimyndigheterna har idag, att ge stöd i planprocessen och utföra kvalitetsarbete, är av avgörande betydelse för en effektiv samhällsbyggnadsprocess och måste ses som en integrerad del av denna.

Förberedelserna för det fastighetsrättsliga plangenomförandet är viktiga, och kontinuerliga kontakter mellan planerare och lantmätare såväl som projektledare genom processens olika faser är av stor vikt för att den totala tiden för byggprojektens genomförande minimeras, särskilt i komplexa fall. Genom de kommunala lantmäterimyndigheternas medverkan blir samhällsbyggnadsprocessen mer sammanhållen och effektiv, vilket är av stor vikt vid utvecklingen av en tät stad.

Tekniska nämndens uppfattning är vidare att de kommunala lantmäterimyndigheternas lokala kännedom är av stor vikt för en effektiv och sammanhållen samhällsbyggnadsprocess. Med förslag om ökad uppdelning av förrättningar i en kommun finns risk för att både de kommunala lantmäterimyndigheterna och Lantmäteriet saknar överblick, vilket kan medföra försämrad kvalitet och längre handläggningstider.

Vad gäller avgifter ställer sig tekniska nämnden positiv till utredningens förslag om att avgiften för vissa förrättningar ska tas ut med fast belopp. Det skapar förutsägbarhet och kan leda till en mer kostnadseffektiv handläggning.

Såvitt avser utredningens förslag om att avgifterna ska vara enhetliga i hela landet har tekniska nämnden inga invändningar mot detta, under förutsättning att det inte leder till högre avgifter för sakägarna. Eftersom avgifterna ska täcka lantmäterimyndigheternas kostnader, samt att förslagen i utredningen i övrigt sannolikt innebär att de kommunala lantmäterimyndigheterna får ökade kostnader, finns det dock enligt tekniska nämndens uppfattning en risk för att förrättningar i praktiken blir dyrare.

Stadskontorets bedömning

Stadskontoret kan konstatera att utredningen inte tar tillräcklig hänsyn till fastighetsbildningens roll som en del av samhällsbyggnadsprocessen i stort. I utredningen betraktas fastighetsbildningen som en separat verksamhet, och kopplingen till planering och genomförande på kommunal nivå saknas. Om förslagen i utredningen genomförs, finns det en betydande risk att ledtiderna i samhällsbyggnadsprocesserna förlängs och att kvaliteten försämras, genom att det nära samarbete som finns idag mellan förrättningsverksamheten och den kommunala plan- och bygglovshandlingen riskerar att försvagas.

I utredningen föreslås att ärenden som omfattas av bestämmelserna i säkerhetsskyddslagen (2018:585) ska överlämnas till den statliga lantmäterimyndigheten. Stadsbyggnadsnämnden beskriver att kommunerna har en vana att hantera denna typ av information i andra processer, t.ex. inom bygglov. Enligt stadskontorets enhet för säkerhet och beredskap kan Malmö stad hantera säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter till en viss begränsad nivå. För detta finns etablerade rutiner i verksamheterna. I de fall förrättningar omfattar uppgifter med högre säkerhetsskyddsklassificering, behöver sådana ärenden kunna lämnas till statliga Lantmäteriet, för att säkerställa att informationen håller ett högt säkerhetsskydd. Vid ett sådant förfarande behöver det finnas möjlighet till samråd med tillsynsmyndighet.

Stadskontoret har utifrån remissvaren och resonemang ovan tagit fram ett förslag till yttrande. Stadskontoret föreslår att kommunstyrelsen godkänner förslag till yttrande och översänder yttrandet till Landsbyggs- och infrastrukturdepartementet.

Ansvariga

Pamela Lindqvist Nämndsekreterare

Micael Nord Näringslivsdirektör

Andreas Norbrant Stadsdirektör